

ธุรกิจ

และการเป็นผู้ประกอบการ Business and Entrepreneurs

ดำรงศักดิ์ ชัยสมิท
ดร. ก่อเกียรติ วิริยะกิจพิทยหา

120.-

ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Business and Entrepreneurs)

รหัสวิชา 30200-0003

รายวิชาปรับปรุงพื้นฐานวิชาชีพ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ

เรียบเรียงโดย
ดำรงศักดิ์ ชัยสนิทด
ดร.ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา

ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Business and Entrepreneurs)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ.

ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ.--กรุงเทพฯ : วังอักษร, 2563.

248 หน้า.

1. การจัดการธุรกิจ. 2. ผู้ประกอบการ. I. ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา, ผู้แต่งร่วม. II. ชื่อเรื่อง.

658

ISBN 978-616-495-139-6

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัทวังอักษร จำกัด

69/3 ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600

โทร. 0-2472-3293-5 โทรสาร 0-2891-0742 Mobile : 08-8585-1521

e-mail : wangaksorn9@gmail.com

Facebook : สำนักพิมพ์ วังอักษร

www.wangaksorn.com

ID Line. : @wangaksorn

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดยบริษัทวังอักษร จำกัด ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
ไปทำซ้ำ ดัดแปลงหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ไม่ว่ารูปแบบใด ๆ
นอกจากได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าจากทางบริษัทฯ เท่านั้น
ชื่อและเครื่องหมายการค้าอื่น ๆ ที่อ้างอิงในหนังสือฉบับนี้
เป็นสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของแต่ละราย
โดยบริษัทวังอักษร จำกัด มิได้อ้างความเป็นเจ้าของแต่อย่างใด

ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Business and Entrepreneurs)

รหัสวิชา 30200-0003

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจเกี่ยวกับหลักการวางแผนเป้าหมายชีวิตด้วยวงจรควบคุมคุณภาพ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หลักการจัดการการเงิน หลักการบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตเบื้องต้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. สามารถจัดทำแผนธุรกิจอย่างง่าย โดยประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลักการบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต
3. มีเจตคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ และมีกึ๋นนิสัยในการทำงานด้วยความรับผิดชอบ รอบคอบ ขยัน ประหยัด และอดทน

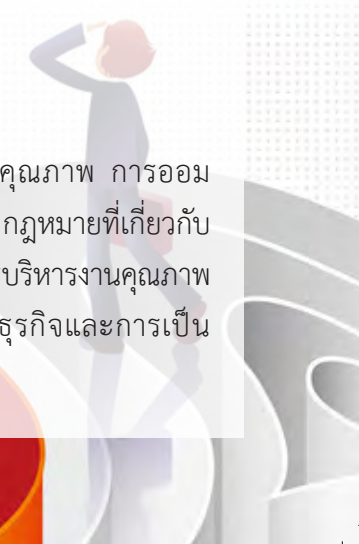
สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการวางแผนเป้าหมายชีวิตด้วยวงจรควบคุมคุณภาพ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ หลักการจัดการการเงิน หลักการบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตเบื้องต้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำแผนธุรกิจอย่างง่าย
3. ประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการวางแผนและดำเนินงาน
4. ประยุกต์ใช้หลักการบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตในการวางแผนและดำเนินงาน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนเป้าหมายชีวิตด้วยวงจรควบคุมคุณภาพ การออม และการลงทุน ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ การจัดหาและวางแผนทางการเงิน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รูปแบบและจัดทำแผนธุรกิจ หลักเบื้องต้นในการบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิตในองค์กร และการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ

คำนำ

วิชาธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ รหัสวิชา 30200-0003 จัดอยู่ในรายวิชาปรับพื้นฐาน วิชาชีพ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ **ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563** สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) กระทรวงศึกษาธิการ ผู้เขียนได้บริหารสาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 11 บทเรียน ได้จัดการจัดการเรียนรู้/แผนการสอนที่มุ่งเน้นฐานสมรรถนะ (Competency Based) และการบูรณาการ (Integrated) ตรงตามจุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา คำอธิบาย รายวิชา ในแต่ละบทเรียนมุ่งให้ความสำคัญส่วนที่เป็นความรู้ ทฤษฎี หลักการ กระบวนการ ตัวอย่าง แบบฝึกปฏิบัติ และคำถามเพื่อการทบทวน เพื่อฝึกทักษะประสบการณ์ เร่งพัฒนาบทบาทของผู้เรียน เป็นผู้จัดการแสวงหาความรู้ (Explorer) เป็นผู้สอนตนเองได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ และบทบาทของผู้สอน เปลี่ยนจากผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้ชี้แนะ (Teacher Roles) จัดสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อความสนใจเรียนรู้ และเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ (Co - investigator) จัดห้องเรียนเป็นสถานที่ทำงานร่วมกัน (Learning Context) จัดกลุ่มเรียนรู้ให้รู้จักทำงานร่วมกัน (Grouping) ฝึกความใจกว้าง มุ่งสร้างสรรค์คนรุ่นใหม่ สอนความสามารถ ที่นำไปทำงานได้ (Competency) สอนความรักความเมตตา (Compassion) ความเชื่อมั่นความซื่อสัตย์ (Trust) เป้าหมายอาชีพอันยังประโยชน์ (Productive Career) และชีวิตที่มีศักดิ์ศรี (Noble Life) เหนือสิ่งอื่นใด เป็นคนดี ทั้งกาย วาจา ใจ มีคุณธรรม จรรยาบรรณทางธุรกิจและวิชาชีพ

ส่งเสริมสนับสนุนยุทธศาสตร์พัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ (Vocational Qualification System) สอดคล้อง ตามมาตรฐานอาชีพ (Occupational Standard) สร้างภูมิคุ้มกัน เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ กำลังแรงงาน การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงานระดับชาติ (National Benchmarking) และการวิเคราะห์หน้าที่การงาน (Functional Analysis) เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในภาค ธุรกิจ อุตสาหกรรม ทุกสาขาอาชีพ เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ดำรงศักดิ์ ชัยสนธิ

ดร.ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา

สารบัญ

บทที่ 1	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ	1
	ความหมายของการประกอบการ และผู้ประกอบการ (Entrepreneurship)	2
	ความสำคัญของการประกอบการ	3
	หน้าที่ในการประกอบธุรกิจ (Business Functions)	5
	ความสำคัญของผู้ประกอบการ	6
	ประเภทของการประกอบการ	8
	แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	10
บทที่ 2	การวางแผนเป้าหมายชีวิตด้วยวงจรควบคุมคุณภาพ	14
	บทนำ	15
	แนวคิดวงจรควบคุมคุณภาพหรือ PDCA หรือวงจรชีวิตฮาร์ท หรือวงจรเดมมิง	16
	การประยุกต์ใช้วงจรควบคุมคุณภาพ	18
	เทคนิคการวางแผนเป้าหมายชีวิตด้วยวงจรควบคุมคุณภาพ PDCA	21
	Deming's 14 Points	23
	แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	24
บทที่ 3	การออม	28
	ความหมาย ความสำคัญ และประเภทของ "การออม"	30
	เงินฝากธนาคาร	34
	นำเงินไปลงทุนหรือออมแบบมีผลตอบแทน	35
	การออมแบบประกันชีวิต	36
	กองทุนการออมเพื่อเกษียณอายุ	37
	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	41
	กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)	43
	"กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ" (RMF : Retirement Mutual Fund)	43
	แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	46

บทที่ 4 การลงทุน

ความหมายของ “เงินทุน”	49
ความหมายของ “การลงทุน”	50
การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment)	51
การลงทุนฝากธนาคารกับการประกันชีวิต	51
การลงทุนในตราสารทุน (Equity Instruments)	52
การลงทุนในตราสารหนี้	54
ลงทุนในกองทุนรวม	63
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	71

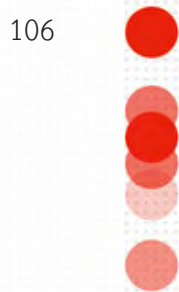
บทที่ 5 การจัดการและการวางแผนทางการเงิน

การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning)	75
ประเภทของเงินทุน (Types of Capital)	76
โครงสร้างทางการเงินและแหล่งที่มาของเงินทุนของกิจการ (Financial Structure)	78
แหล่งเงินทุนระยะยาว (Long-Term Financing)	80
แหล่งที่มาของเงินทุนระยะยาว (Long Term Capital Sources)	84
ข้อดีและข้อเสียของการจัดหาเงินทุนโดยใช้ส่วนของผู้เป็นเจ้าของ	85
การจัดหาทรัพย์สินโดยการเช่า (Lease Financing)	86
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	86

บทที่ 6 กฎหมายการจดทะเบียนพาณิชย์

กิจการเจ้าของคนเดียว (Single or Sole Proprietorship)	92
ห้างหุ้นส่วน (Partnership)	93
บริษัทจำกัด (Company Limited or Limited Company)	96
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	100

บทที่ 7 กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบการเฉพาะ

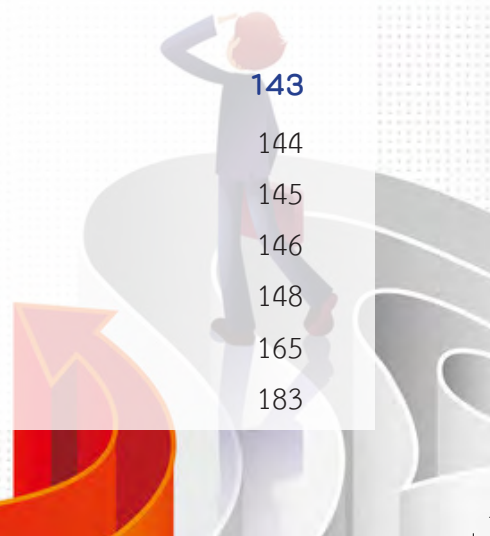
บทนำ	111
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	112
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	113
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	116

บทที่ 8 กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร

ความหมายของภาษีอากร	121
วัตถุประสงค์ในการเก็บภาษีอากร	121
ประเภทของภาษีอากร	122
โครงสร้างภาษีอากร	122
ประมวลรัษฎากร	122
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	123
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	125
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	127
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	130
ภาษีป้าย	131
โทษของการไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือยื่นไม่ถูกต้อง	135
อากรแสตมป์	135
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	136
ภาษีสรรพสามิต	136
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	138

บทที่ 9 แผนธุรกิจ

ความหมายของ "แผนธุรกิจ"	144
ความสำคัญและวัตถุประสงค์ของแผนธุรกิจ	145
วัตถุประสงค์ในการเขียนแผนธุรกิจ	146
องค์ประกอบของแผนธุรกิจ	148
ตัวอย่างแผนธุรกิจ น้ำแข็งใสสะอาด	165
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	183

บทที่ 10 หลักเบื้องต้นในการบริหารงานคุณภาพ
และการเพิ่มผลผลิตในองค์กร

ความหมายของคำว่า “คุณภาพ”	188
ความหมายของคำว่า “การเพิ่มผลผลิต” หรือ “ผลิตภาพ”	188
ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกับการเพิ่มผลผลิต	189
ระบบการบริหารงานคุณภาพ (Quality Management System : QMS)	190
หลักการบริหารงานคุณภาพ (Quality Management Principle)	192
หลักการเพิ่มผลผลิต	194
องค์ประกอบและเทคนิคการเพิ่มผลผลิต	195
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	197

บทที่ 11 การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ในการเป็นผู้ประกอบการ

แนวคิดการสร้าง "ความยั่งยืนขององค์กรธุรกิจ" (Corporate Sustainablility)	204
หลักการดำเนินธุรกิจตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	205
แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	206
การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการเป็นผู้ประกอบการ	209
ธุรกิจขนาดย่อม (SME) กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	212
กรณีศึกษาประเภทธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)	213
กรณีศึกษาประเภทธุรกิจขนาดกลาง (M)	215
กรณีศึกษาประเภทธุรกิจขนาดใหญ่ (L)	216
มอก. 9999 : แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม	221
ความเป็นมาของ มอก.9999	222
กรณีศึกษา มอก.9999	224
แบบทดสอบและกิจกรรมการฝึกทักษะ	228

คำศัพท์

232

บรรณานุกรม

238

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (BEHAVIORAL OBJECTIVES)

หลังจากศึกษาจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนจะมีความสามารถดังนี้

1. นิยามความหมายการประกอบการและผู้ประกอบการ
2. สรุปความสำคัญของการประกอบการ
3. จำแนกประเภทหน้าที่ในการประกอบธุรกิจ
4. ระบุความสำคัญของผู้ประกอบการ
5. อธิบายประเภทของการประกอบการ

บทที่

1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ การเป็นผู้ประกอบการ

ความหมายของการประกอบการ และผู้ประกอบการ (Entrepreneurship)

ความหมายของ **“การประกอบการ”** และ **“ผู้ประกอบการ”** มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายท่าน ดังนี้

การประกอบการ หมายถึง การจัดตั้งองค์กรหรือกิจการเพื่อดำเนินการผลิต การจำหน่าย และการให้บริการ โดยการนำเอาปัจจัยต่าง ๆ มาลงทุนในกิจการ ซึ่งได้แก่ ทรัพย์สิน แรงงาน และเงินทุน เพื่อให้เกิดผลผลิตตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การประกอบการ หมายถึง กระบวนการในการสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างกันในด้านคุณค่า โดยอุทิศเวลาและความอดสาหะรวมทั้งปัจจัยด้านการเงิน จิตวิทยา และความเสี่ยงทางสังคม เพื่อผลกำไร ความพึงพอใจ และความเป็นอิสระ (Hisrich, 1998, p.9)

ส่วนคำว่า **“ผู้ประกอบการ”** (Entrepreneurship) หรือถ้าในภาษาจีน หรือ Entrepreneur ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแปลว่า under taken หมายถึง ผู้ที่ลงทุนและลงแรงโดยมุ่งหวังความสำเร็จทางธุรกิจ ผู้ประกอบการในความหมายภาษาไทยยังไม่มีคำจำกัดความใด ๆ ที่อธิบายได้ครอบคลุมชัดเจน แต่จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า มี นักวิชาการ ผู้รู้ ได้ให้ความหมายคำจำกัดความ **“ผู้ประกอบการ”** ไว้หลายแง่มุมต่าง ๆ กันซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจจะเคยมีธุรกิจมาก่อนหรือเริ่มต้นใหม่ เป็นผู้ที่มีการรวบรวมแนวความคิด การริเริ่ม การไตร่ตรอง การจัดสรรเวลา และชอบท้าทายในการแสวงหาโอกาสและข้อได้เปรียบที่จะทำให้เกิดผลดีให้เกิดขึ้น โดยมีการเตรียมการล่วงหน้าอย่างดี (Ericksen. 1999 : 20)

ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่ก่อตั้งองค์กรธุรกิจและเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบเศรษฐกิจของประเทศที่จะขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น มีการจ้างงานที่ทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตได้ ผู้ประกอบการเป็นบุคคลที่เริ่มดำเนินธุรกิจ โดยตัดสินใจเอาว่าจะทำธุรกิจของตนเอง โดยมีความมุ่งมั่นในการทำงานพัฒนาเนื้อหาของงาน เรียนรู้ ลองผิดลองถูก เสี่ยง จนค้นพบและพัฒนาไปสู่ความสำเร็จ (Schein. 1994 : 87-88)

ผู้ประกอบการ ตามแนวความคิดของนักเศรษฐศาสตร์ หมายถึง บุคคลที่นำเอาทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ เงินทุน แรงงาน วัสดุทุน และทรัพย์สินต่าง ๆ มาร่วมทำธุรกิจด้วยกัน เพื่อให้เกิดมูลค่าสูงขึ้นกว่าเดิม และหมายถึง บุคคลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคิดค้นประดิษฐ์ด้วยนวัตกรรมใหม่ ๆ (Hisrich and Peters. 1992 : 2)

ผู้ประกอบการ คือ บุคคลผู้ซึ่งยอมรับความเสี่ยงในการจัดตั้งธุรกิจของตน โดยเป็นผู้ริเริ่มความคิด วางแผน จัดการทรัพยากร และนำเอาแผนไปปฏิบัติเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ (P.C. Jain, p.7)

ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่คิดสร้างสรรค์ในการนำสิ่งต่าง ๆ และทรัพยากรมาสร้างให้มีคุณค่า สร้างโอกาส และเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์และยินดีรับฟังคำแนะนำและนำพาบุคคลอื่นไปสู่แนวความคิดเดียวกัน และเป็นบุคคลที่มีความสามารถทางทักษะในการคิดประเมินความเสี่ยงได้ (Lambing and Kuchi. 1997 : 10)

สรุป **ผู้ประกอบการ (Entrepreneur)** หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยงภัยเพื่อหวังกำไร หรือ **ผู้ประกอบการ** หมายถึง ผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจ โดยการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา และคอยประคับประคองให้ธุรกิจที่ตั้งขึ้นมานั้นอยู่รอดและมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนตลอดไป

คนเราทุกคนเป็นทั้งหน่วยบริโภคและหน่วยผลิตในเวลาเดียวกัน เนื่องจากต้องทำการผลิตเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ตนเองต้องการบริโภค เพื่อการดำเนินชีวิต เพื่อความอยู่รอด เพื่อความสะดวกสบาย และเพื่อสนองความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ ความปลอดภัย เกียรติยศ ชื่อเสียง ฯลฯ

ความสำคัญของการประกอบการ

การประกอบการ เป็นการจัดตั้งองค์กรซึ่งเป็นหน่วยธุรกิจ เพื่อดำเนินธุรกิจการผลิต การประกอบการอุตสาหกรรม การจำหน่าย และการให้บริการที่มีความจำเป็นต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ถ้าประเทศใดมีการประกอบการผลิตสินค้าและบริการมาก จะทำให้ประชาชนในประเทศมีโอกาสเลือกใช้สินค้าและบริการที่เหมาะสมกับสถานะและความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของแต่ละบุคคล ประชาชนทุกคนจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สะดวกสบายขึ้น การประกอบการยังทำให้ประชาชนมีงานทำมากขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น อันเป็นผลให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนอยู่ในระดับสูงขึ้นด้วย ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีที่มีการแข่งขันกันอย่างสมบูรณ์นั้น การประกอบการธุรกิจต่าง ๆ ย่อมทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอย่างมาก ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ ผู้ประกอบการก็มีแรงจูงใจที่จะพยายามคิดค้นประดิษฐ์ พัฒนาสินค้าและบริการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้มีสินค้าและบริการในรูปแบบแปลกใหม่ ออกมาเสนอขายให้กับผู้บริโภค อยู่เสมอ เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งทางการตลาด (Market Share) ผลกำไรมาเป็นของตนและของกิจการให้มากที่สุด รวมทั้งต้องใช้กลยุทธ์ทางการตลาดและการขายช่วยกระตุ้นเร่งเร้าความต้องการให้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศมีความเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น

สรุปความสำคัญของการประกอบการ มีดังนี้ คือ

1. **ทำให้เกิดการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด** เช่น ที่ดิน อาคาร แร่ธาตุ พืชผลทางการเกษตร น้ำมัน จะถูกพิจารณานำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดก่อน เช่น ที่ดินในเมืองใหญ่ ๆ

ที่มีราคาแพงจะถูกนำมาสร้างอาคารสูงหรือคอนโดมิเนียม เพื่อให้คนอยู่ได้มาก ๆ แทนที่จะสร้างเป็นบ้านเดี่ยวที่อยู่ได้ไม่กี่คน

2. มีการพัฒนาแรงงานให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการในการผลิตสินค้าและบริการรูปแบบต่าง ๆ ให้ทันกับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ จึงเกิดแรงงานที่มีคุณภาพและเกิดผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี คุณภาพของแรงงานย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ การศึกษา ความชำนาญงาน ตลอดจนการฝึกอบรม เมื่อแรงงานมีคุณภาพย่อมได้รับค่าจ้างแรงงานหรือค่าตอบแทนสูง กลายเป็นสิ่งจูงใจให้เขาพยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้สูงขึ้น เพื่อพัฒนาและยกระดับแรงงานของตนเอง

3. เกิดการลงทุน เนื่องจากการประกอบการจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการนำเงินไปฝากธนาคารเพื่อรับดอกเบี้ย จึงมีผู้ที่นิยมนำทรัพย์สินและเงินสดมาลงทุนประกอบธุรกิจ ซึ่งให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ขณะเดียวกันการลงทุนยังทำให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ โดยรวมมากขึ้น คือ ทำให้เกิดการจ้างแรงงาน ทำให้เกิดการผลิต การบริโภค และเกิดมูลค่าเพิ่มในสินค้าหรือบริการมากขึ้น อันเป็นผลให้มีกระแสการเงินหมุนเวียนสะพัดไปอีกมาก

4. มาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น เนื่องจากการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ ๆ ย่อมทำให้ประชาชนมีโอกาสได้อุปโภคบริโภคสินค้าหรือบริการที่ดีขึ้น มีคุณค่าสูงขึ้นกว่าเดิม ยิ่งมีการแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการหลาย ๆ ราย ยิ่งทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องราคา มีผลทำให้ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าและบริการที่ดีกว่าในราคาที่ไม่แพง ช่วยให้การดำรงชีวิตของประชาชนสะดวกสบายขึ้น มาตรฐานการครองชีพของประชาชนโดยรวมสูงขึ้น

5. ประชาชนมีงานทำและมีรายได้สูงขึ้น เมื่อมีการประกอบการกันมาก ผู้ประกอบการธุรกิจย่อมต้องการแรงงาน ต้องการวัตถุดิบเข้ามาป้อนในกิจการของตน ทำให้เกิดการซื้อขายกันมากขึ้น เป็นผลให้ประชาชนส่วนใหญ่มีงานทำและมีรายได้มากขึ้น เป็นการช่วยสร้างงานใหม่ ๆ ให้กับประชาชน

6. ช่วยเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญขึ้น เมื่อมีกิจการธุรกิจ มีการประกอบการมากขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ก็มีงานทำ มีรายได้ มีอำนาจซื้อและมีการบริโภคมากขึ้นเช่นกัน เมื่อกิจการมีความชำนาญและความสามารถในการผลิตจนเพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ สามารถผลิตทดแทนผลิตภัณฑ์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ และสามารถส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้มากขึ้น ส่งผลให้ประเทศลดการขาดดุล ลดปริมาณการนำเข้า ขณะเดียวกันก็เพิ่มรายได้จากการส่งออก ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามามากขึ้น ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตขึ้น

7. ประเทศมีรายได้จากการจัดเก็บภาษี เมื่อมีการประกอบธุรกิจมากขึ้น รัฐบาลก็มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษีจากธุรกิจนำมาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น ประเทศจึงมีความมั่นคงทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขึ้น

8. เกิดเทคโนโลยีที่ทันสมัย เมื่อผู้ประกอบการประสบความสำเร็จ มีรายได้เข้ามาหล่อเลี้ยงกิจการ กิจการย่อมจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งไว้ใช้ในการศึกษาวิจัยพัฒนาสินค้าหรือบริการ รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อใช้ในธุรกิจ จนทำให้มีสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ ๆ มากขึ้น เป็นผลให้เทคโนโลยีและการศึกษาของประเทศก้าวหน้ายิ่งขึ้นด้วย

หน้าที่ในการประกอบธุรกิจ (Business Functions)

การประกอบการธุรกิจมีหลายประเภท ผู้ประกอบการที่ชำนาญการหรือมีความรู้ความสามารถในด้านใด ก็สามารถเลือกประกอบธุรกิจในด้านนั้น หรือในกิจการธุรกิจแต่ละประเภทอาจต้องทำหน้าที่หลายด้าน แต่จะเน้นในด้านใดด้านหนึ่งเป็นพิเศษ แม้จะเป็นกิจการซื้อสินค้ามาขาย ผู้ประกอบการก็ต้องมีหน้าที่และความสามารถในการซื้อสินค้าจากแหล่งที่มีราคาถูก มีสินค้าตรงตามความต้องการของผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมายของตน ต้องรู้จักวิธีการขนส่งสินค้าที่ร้านหรือบริการจัดส่งสินค้าให้ลูกค้า ต้องรู้จักการเก็บรักษาสินค้าให้มีสภาพดีก่อนส่งมอบให้ลูกค้า รวมถึงการบริหารการเงินในกิจการ เป็นต้น ดังนั้น การประกอบธุรกิจใดก็ตาม ผู้ประกอบการต้องรู้จักหน้าที่ในการประกอบธุรกิจแต่ละด้านของตน ซึ่งในที่นี้ได้แยกหน้าที่ในการประกอบธุรกิจออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. หน้าที่ในการแลกเปลี่ยน

1.1 การซื้อ (Buying) เป็นการเสาะแสวงหาสินค้าที่เป็นวัตถุดิบ อุปกรณ์ อะไหล่ ฯลฯ ตลอดจนแรงงานจากแหล่งซื้อที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงคุณภาพ ชนิด ขนาด รูปร่าง ปริมาณ ราคาของสินค้าหรือวัตถุดิบเหล่านี้ ตลอดจนระยะเวลาที่จะซื้อต้องตรงกับระยะเวลาที่ต้องการสินค้าหรือบริการนั้นมาขายหรือนำมาผลิต เงื่อนไขในการซื้อขายก็ต้องเหมาะสมกับการผลิต การขาย และลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของกิจการ

1.2 การขาย (Selling) หรือหน้าที่ในการทำการตลาด ซึ่งเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของกิจการธุรกิจ ผู้ประกอบการได้ศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมายของตน ต้องรู้จักการจัดทำส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ที่เหมาะสมกับลูกค้า คือ การหาสินค้าหรือบริการที่เหมาะสม การกำหนดราคา การจัดจำหน่ายให้ถึงตัวลูกค้า และจัดรายการส่งเสริมการตลาด รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์การขายที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อที่รวดเร็ว หรือการเลือกใช้ช่องทางการตลาดหลาย ๆ แบบพร้อมกัน เพื่อให้สินค้าสามารถไปถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้อย่างทั่วถึงทุกกลุ่มเป้าหมายและในทุกพื้นที่

2. หน้าที่ในการจัดจำหน่าย

2.1 การขนส่ง (Transportation) เป็นกิจกรรมการเคลื่อนย้ายสินค้าจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง โดยใช้พาหนะต่าง ๆ ในการขนส่ง เช่น รถมอเตอร์ไซด์ รถบรรทุก รถไฟ เรือ เครื่องบิน หรือการจัดส่งทางไปรษณีย์ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสินค้าและตลาด รวมทั้งระยะทางและปริมาณสินค้า เพื่อให้สินค้าสามารถส่งจากโรงงานผลิตไปถึงมือผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง ในต้นทุนที่ต่ำที่สุด

2.2 การเก็บรักษาสินค้า (Storage) เป็นการดูแลรักษาสินค้าที่ผลิตไว้เพื่อรอการจำหน่าย โดยอาศัยคลังสินค้าสำหรับเก็บสินค้าไว้ขายตามฤดูกาล หรือเก็บสินค้าตามจุดต่าง ๆ เพื่อความสะดวกต่อการส่งให้ร้านค้าที่อยู่ห่างไกลจากโรงงาน และทำให้มีสินค้าพร้อมเสมอที่จะจัดส่งให้ลูกค้าอย่างรวดเร็ว และสม่ำเสมอทุกครั้งที่มีการสั่งซื้อ สำหรับผู้ประกอบการต้องบริหารสินค้าคงคลัง โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติในการขายสินค้าแต่ละประเภท ในแต่ละฤดูกาล เพื่อให้มีสินค้าในปริมาณพอเหมาะกับความต้องการของลูกค้า

ไม่มากเกินไปจนต้องเป็นภาระในการดูแลรักษาสินค้าไม่ให้เก่า ไม่ให้เสื่อมคุณภาพ หรือไม่น้อยเกินไปจนสินค้ามีปริมาณไม่เพียงพอต่อการสั่งซื้อของลูกค้า

3. หน้าที่ในการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

3.1 การจัดเกรดและมาตรฐานของสินค้า (Standardization and Grading) เป็นการจัดกลุ่มของสินค้าให้มีขนาดและคุณภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการซื้อขาย การกำหนดราคา และการส่งมอบสินค้า ตามแบบที่ลูกค้าต้องการได้ทันที เช่น การคัดส้มเป็นขนาดเบอร์ 0 เป็นผลเล็ก ๆ ใช้สำหรับคั้นน้ำส้ม จนถึงเบอร์ 1, 2, 3, 4, 5 ซึ่งมีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ และมีราคาที่แตกต่างกัน เพื่อจำหน่ายให้เหมาะสมกับความสามารถในการซื้อของลูกค้า

3.2 การเงิน (Financing) เป็นการจัดหาแหล่งเงินสด เครดิต สินเชื่อ เพื่อให้เพียงพอกับการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดทั้งหมด ตั้งแต่การผลิต การซื้อวัตถุดิบ การจ้างแรงงาน การขนส่ง การเก็บรักษาสินค้า การส่งเสริมการตลาด รวมทั้งการคำนวณระยะเวลาของรายรับ รายจ่ายให้สมดุลสอดคล้องกัน การจัดการเรื่องระบบบัญชี ระบบภาษี

3.3 การเสี่ยงภัย (Risk Taking) เป็นการรับภาระที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาด ค่านิยมหรือแฟชั่นที่เปลี่ยนไป สินค้าเสียหาย เสื่อมสภาพ ขำรุด ถูกขโมย ความเสี่ยงภัยจากการดำเนินงาน หนี้สูญ การรับประกัน ซ่อมแซม รับคั้น เปลี่ยนสินค้า และการขาดทุนจากการดำเนินงาน ตลอดจนภัยธรรมชาติ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม

3.4 การวิจัยและหาข้อมูลทางการตลาด (Marketing Research or Marketing Information) เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการผลิต การพัฒนาสินค้า พัฒนาตลาด ใช้ประกอบการดำเนินงาน และการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ให้ถูกต้องตรงกับภาวะการตลาดและความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเพื่อป้องกันการรุกตลาดของคู่แข่ง ตลอดจนการศึกษาแนวโน้มของตลาด เพื่อปรับตัวให้กิจการสามารถต่อสู้กับความเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ทำให้กิจการสามารถดำรงอยู่ได้ และมีกำไรเพียงพอที่จะเลี้ยงตนเองและผู้ร่วมงานทั้งหมด

ความสำคัญของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่ทำให้เกิดการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น แรงงาน ทุน ที่ดิน แร่ธาตุ ถ่านหิน น้ำมัน ฯลฯ ตัวอย่างเช่น ที่ดินในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีราคาแพงจะถูกนำมาสร้างอาคารสูงหรือคอนโดมิเนียม เพื่อให้คนอยู่ได้มาก ๆ แทนที่จะสร้างเป็นบ้านเดี่ยวที่อยู่ได้ไม่กี่คน

2. ผู้ประกอบการเป็นผู้ที่ทำให้แรงงานมีการพัฒนาประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการในภาคการผลิตและภาคบริการ เพื่อให้ทันกับเทคโนโลยีที่ได้มีการพัฒนาก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้แรงงานมีคุณภาพและทักษะสูงขึ้น คุณภาพของแรงงานย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ การศึกษา ความชำนาญงาน

รูปที่ 1.1 ความสำคัญของผู้ประกอบการ

และค่าตอบแทนสูงขึ้น เมื่อประชาชนต้องการค่าตอบแทนสูงย่อมเป็นสิ่งจูงใจให้เขาใช้ความพยายามในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้สูงขึ้น เพื่อพัฒนาและยกระดับแรงงานของตนเอง

3. ผู้ประกอบการทำให้เกิดการลงทุน เนื่องจากการประกอบการมักจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการนำเงินฝากธนาคารที่ได้รับเฉพาะดอกเบี้ย ดังนั้น คนจำนวนมากจึงนิยมนำทรัพย์สินและเงินสดมาลงทุนประกอบธุรกิจ ซึ่งจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ในขณะที่เดียวกันการลงทุนยังทำให้เกิดประโยชน์ด้านอื่น ๆ โดยรวมมากขึ้นด้วย คือ ทำให้เกิดการจ้างงาน ทำให้เกิดการผลิต การบริโภค

และเกิดมูลค่าเพิ่มในสินค้าหรือบริการมากขึ้น และยังส่งเสริมกระแสการเงินหมุนเวียนสะพัดในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น

4. ผู้ประกอบการมีส่วนช่วยให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น เนื่องจากการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ ๆ ย่อมทำให้ประชาชนมีโอกาสได้อุปโภคบริโภคสินค้าหรือบริการที่ดีขึ้น มีคุณค่าสูงกว่าเดิม ยิ่งมีการแข่งขันกันระหว่างผู้ประกอบการหลาย ๆ รายก็ยิ่งทำให้เกิดการแข่งขันในด้านคุณภาพและราคา มีผลทำให้ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าและบริการที่ดีกว่าเดิมในราคาที่ไม่แพง ช่วยให้การดำรงชีวิตของประชาชนสะดวกสบายขึ้น มาตรฐานการครองชีพของประชาชนโดยรวมก็สูงขึ้นด้วย

5. ผู้ประกอบการทำให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้สูงขึ้น เมื่อมีสถานประกอบการจำนวนมากขึ้น ย่อมทำให้เกิดความต้องการแรงงาน ต้องการวัตถุดิบเข้ามาป้อนในกิจการมากขึ้น ทำให้เกิดการซื้อขาย เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้ เป็นการช่วยสร้างงานใหม่ ๆ ให้กับประชาชน

6. ผู้ประกอบการทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น เมื่อมีการประกอบการกันมากขึ้น ประชาชนมีงานทำและมีรายได้มากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดการบริโภคเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว และเมื่อกิจการมีความชำนาญและมีความสามารถในการผลิต จนเพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ สามารถผลิตทดแทนผลิตภัณฑ์ที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะเมื่อสามารถผลิตจนได้คุณภาพและปริมาณเพียงพอสำหรับส่งออกจำหน่ายต่างประเทศได้ด้วย เป็นผลให้ประเทศสามารถลดการขาดดุล ลดปริมาณการนำเข้า เพิ่มปริมาณการส่งออก ทำให้ได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งออกไหลเข้ามามากขึ้น เป็นผลให้ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น

7. ผู้ประกอบการทำให้ประเทศมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีสถานประกอบการหรือการประกอบธุรกิจมากขึ้น รัฐบาลสามารถเก็บภาษีเงินได้จากธุรกิจ นำมาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น เป็นผลให้ประเทศมีความมั่นคงทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มมากขึ้นด้วย

8. ผู้ประกอบการทำให้เกิดวิทยาการใหม่ ๆ เมื่อการประกอบธุรกิจประสบความสำเร็จ มีเงินเข้ามาหล่อเลี้ยงกิจการ กิจการย่อมจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า คิดประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้มีสินค้าและบริการรูปแบบใหม่ ๆ มากขึ้น มีส่วนกระตุ้นให้เทคโนโลยีและการศึกษาของประเทศก้าวหน้ายิ่งขึ้นด้วย

ประเภทของประกอบการ

ประเภทของการประกอบการ

การประกอบการ แบ่งออกได้ตามลักษณะของธุรกิจเป็น 3 ประเภท คือ

1. การประกอบการประเภทการผลิต
2. การประกอบการประเภทจำหน่ายหรือซื้อมาขายไป
3. การประกอบการประเภทการบริการ

1. การประกอบการประเภทผลิตหรือการประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้า หรือเป็นส่วนประกอบของสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภค สินค้าที่ผลิตมี 2 ประเภท คือ

1.1 สินค้าสำเร็จรูป (ชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบ) เป็นสินค้าที่ต้องนำไปผลิตต่ออีก จนกระทั่งเป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น การนำยางแผ่นรมควันไปผลิตต่อโดยผสมกับวัตถุดิบอื่น ๆ พร้อมกับการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทำให้กลายเป็นยางรถยนต์ หรือชิ้นส่วนยานยนต์ต่าง ๆ ที่เป็นยาง ยางแผ่นรมควันถือเป็นสินค้าสำเร็จรูป

รูปที่ 1.2 ยางแผ่นรมควัน

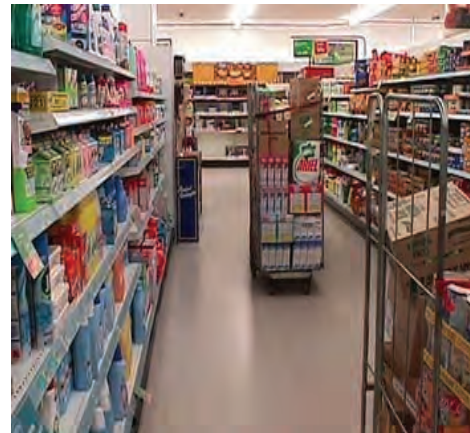
รูปที่ 1.3 อาหารกระป๋อง

1.2 สินค้าสำเร็จรูป เป็นสินค้าที่ผลิตสำเร็จพร้อมที่จะใช้ได้เลย มีทั้งที่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น ผัก ผลไม้ อาหารกระป๋อง

เสื้อผ้าสำเร็จรูป และสินค้าอุตสาหกรรม เช่น ยางรถยนต์ กระเป๋า รองเท้า สินค้าสำเร็จรูปจะมีมูลค่าสูงกว่าสินค้ากึ่งสำเร็จรูป การผลิตสินค้าสำเร็จรูปเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า ทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ผลิต ซึ่งรวมทั้งค่าแรงและผลกำไรตอบแทนแก่ผู้ประกอบการ ตัวอย่างเช่น ชาวสวนยางกรีดยางขายให้กับโรงงานผลิตยางแผ่นรมควันเพื่อส่งให้โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในราคากิโลกรัมละ 150 บาท โดยใช้วัตถุดิบ 1.2 กิโลกรัม ในขณะที่โรงงานผลิตสายพานรถยนต์ใช้ยางแผ่นรมควันและวัตถุดิบอื่น ๆ นำมาผลิตสายพานขายในราคาเส้นละ 400 บาท เป็นต้น

2. การประกอบการประเภทจำหน่ายหรือซื้อมาขายไป เป็นการประกอบธุรกิจในการจัดหาสินค้ามาเสนอขายให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า รวมทั้งการให้บริการดูแลรักษาให้สินค้าอยู่ในสภาพดี พร้อมจนกว่าลูกค้าจะมาซื้อไปใช้ เป็นการให้บริการด้านเวลา สถานที่ ทำให้ลูกค้าเกิดความสะดวกในการหาซื้อสินค้าที่ตนต้องการ ในเวลาที่เกิดความต้องการ ลักษณะการประกอบการจำหน่ายมี 2 ประเภท คือ

2.1 การค้าส่ง (Wholesaling) เป็นธุรกิจที่พ่อค้าคนกลางนำสินค้าจากผู้ผลิตรายใหญ่ไปกระจายสู่ผู้ค้าปลีกที่มีอยู่จำนวนมาก และตั้งอยู่กระจัดกระจายทั่วไป โดยผู้ค้าส่งมักจะซื้อสินค้าจากผู้ผลิตหลายรายเพื่อจำหน่ายให้กับพ่อค้าปลีกหรือร้านค้าปลีก พ่อค้าส่งมักขายสินค้าหลายรายการที่ห่อครบถ้วนในสายผลิตภัณฑ์เดียวกัน เช่น พ่อค้าส่งเครื่องเขียนมักจะมีปากกา ดินสอ ยางลบ ทுகี่ห่อ มีเครื่องใช้สำนักงานทุกชนิดและทูกี่ห่อ เพื่อขายส่งในจำนวนหน่วยใหญ่หรือเป็นโหล เป็นก๊อซ หรือ 12 โหลให้กับร้านค้าปลีก

รูปที่ 1.4 การค้าส่ง (Wholesaling)

รูปที่ 1.5 การค้าปลีก (Retailing)

2.2 การค้าปลีก (Retailing) เป็นธุรกิจประเภทซื้อสินค้ามาเพื่อจำหน่ายต่อให้กับผู้บริโภค โดยผู้ค้าปลีกมีหน้าที่ในการคัดเลือกสินค้าจากผู้ผลิตหรือผู้ค้าส่งหลายรายที่มีสินค้าเหมาะสมตรงกับความต้องการของผู้บริโภค โดยผู้ค้าปลีกทำหน้าที่รวบรวม ดูแลรักษา สินค้า เพื่อรอจำหน่ายให้กับผู้บริโภคเป็นหน่วยเล็ก ๆ ในเวลาที่บริโภคเกิดความต้องการ

3. การประกอบการที่เป็นการบริการ เป็นการประกอบธุรกิจการให้บริการแก่บุคคล องค์กร หรือหน่วยธุรกิจ เพื่อทำให้ผู้บริโภคหรือหน่วยธุรกิจเกิดความพึงพอใจ ความสะดวก ปลอดภัย รวดเร็ว โดยได้รับผลตอบแทนเป็นเงินค่าบริการ เช่น บริการซักรีด บริการขนส่ง บริการธนาคาร บริการประกันภัย บริการการศึกษา บริการให้เช่าคลังสินค้า บริการรักษาความปลอดภัย

รูปที่ 1.6 บริการขนส่ง

แบบทดสอบและกิจกรรม

การฝึกทักษะ บทที่ 1

ตอนที่ 1 เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

- ความหมายของ “การประกอบการ” (Entrepreneurship) ข้อใดกล่าวถูกต้องที่สุด
  - บุคคลที่จัดตั้งองค์กรธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยง เพื่อหวังผลกำไรเป็นการตอบแทน
  - การจัดตั้งองค์กรหรือกิจการเพื่อดำเนินการผลิต การจำหน่าย และการให้บริการ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ มาลงทุน
  - ผู้ที่มีความคิดที่จะดำเนินธุรกิจ โดยทดลองก่อตั้งธุรกิจขึ้นมา
  - กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลที่มาร่วมมือกันประกอบธุรกิจในด้านการผลิตสินค้า
- “ผู้ประกอบการ” (Entrepreneur) ความหมายในข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. ผู้ก่อตั้งกิจการ (Founder)	ข. ผู้บริหารกิจการ (Manager)
ค. ผู้เป็นเจ้าของเงินทุน (Owner)	ง. ผู้รับความเสี่ยง (Risk-taker)
- การประกอบการทำให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนสูงขึ้น มีความหมายตรงกับข้อใด
  - มีการพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ ทำให้ประชาชนได้ใช้สินค้าหรือบริการที่ดีขึ้นกว่าเดิม ในราคาไม่แพง
  - ประชาชนสามารถหาซื้อสินค้าและบริการใหม่ ๆ ได้ง่ายขึ้น ไม่ต้องไปหาซื้อจากต่างประเทศ
  - ประชาชนมีรายได้ มีอำนาจซื้อมากขึ้น ทำให้สามารถใช้สินค้า/บริการคุณภาพสูงได้มากขึ้น
  - ช่วยลดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ทำให้รายจ่ายลดลง
- หน้าที่ในการแลกเปลี่ยนของผู้ประกอบการ มีความหมายตรงกับข้อใด
  - การดูแลรักษาสินค้าที่ผลิตไว้เพื่อรอการจำหน่าย
  - การจัดกลุ่มของสินค้าให้มีขนาดและคุณภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน
  - การเสาะแสวงหาวัตถุดิบ อุปกรณ์ อะไหล่ ที่มีคุณภาพ และราคาที่เหมาะสม
  - การรับภาระที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาด หรือแฟชั่นที่เปลี่ยนไป

5. ผู้ประกอบการทำการวิจัยและหาข้อมูลทางการตลาดเพื่ออะไร
  - ก. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการดูแลรักษาสินค้าที่ผลิตให้อยู่ในสภาพดีเพื่อรอการจำหน่าย
  - ข. นำมาใช้จัดกลุ่ม ขนาด รูปแบบ คุณภาพของสินค้าให้มีมาตรฐาน ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
  - ค. ป้องกันภาวะความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของตลาด หรือแฟชั่นที่เปลี่ยนไป
  - ง. นำมาใช้ในการวางแผนการผลิต การพัฒนาสินค้า พัฒนาตลาด ให้ถูกต้องตรงกับภาวะการเปลี่ยนแปลงของตลาด

6. ผู้ประกอบการประเภทใดที่ถือว่าการประกอบการผลิตสินค้าสำเร็จรูป
  - ก. บริษัทอุตสาหกรรมนมไทย จำกัด โรงงานนมตรามะลิ
  - ข. บริษัทผู้แทนจำหน่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
  - ค. ร้านขายเครื่องประดับทองคำ และเงินแท้
  - ง. ร้านขายอาหารทะเลสด ในตลาดริมทะเลหัวหิน

7. ผู้ประกอบการประเภทใดที่ถือว่าการประกอบการด้านบริการ
  - ก. ร้านขายเครื่องประดับทองคำ และเงินแท้
  - ข. บริษัทผู้แทนจำหน่ายคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์
  - ค. ล้างอัดฉีด ทำความสะอาดดูดฝุ่นภายใน ชักพรม เบาะรถยนต์
  - ง. ร้านระฆังทองโกชนาซีฟู้ด

8. ห้าง MACRO เป็นธุรกิจประเภทใด

ก. ประเภทขายตรง	ข. ประเภทค้าส่ง
ค. ประเภทค้าปลีก	ง. ประเภทอิสระ

9. ธุรกิจการให้บริการมีหลายอาชีพ ยกเว้น ข้อใด

ก. ร้าน ซิน ไฉ ฮั่ว ซักแห้ง	ข. สมชายทรานสปอร์ต
ค. FedEx	ง. พ่อค้าส่งผลไม้ ตลาดไท

10. ข้อใดเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการควรมีต่อผู้บริโภค

ก. ความขยันหมั่นเพียร	ข. สินค้าทางการเกษตร
ค. สินค้าถึงสำเร็จรูปและสินค้าสำเร็จรูป	ง. สินค้าเพื่อการบริการและความปลอดภัย